

IV col·loqui internacional del projecte *Mimesi*

METAFICCIÓ: RENAIXEMENT & BARROC

METAFICCIÓ A LA LÍRICA

Bernhard Huss (Freie Universität Berlin)

Figura auctoris e autotematizzazione del discorso poetico in Luigi Groto

Luigi Groto (1541-1585) a les *Rime* (primera part, 1577; segona i tercera part, 1610, pòstuma) du a terme una ampliació experimental de la tradició lírica precedent i del seu llenguatge formal. En la part proemial del recull apareix una particular posada en escena multimedial de la figura de l'autor, responsable de les mateixes exasperacions estilístiques. Aquesta posada en escena anticipa una dimensió metapoètica evident dels textos lírics. En el recull en el seu conjunt la relació radical amb les pràctiques poètiques petrarquistes i epigramàtiques emfasitza clarament en primer terme la "manera" de l'autor, caracteritzada per una dicció "turmentada" pel patiment.

Al moviment autoreflexiu del text correspon l'escenificació del jo-líric i el reflex de l'autor empíric en la seva *figura* textual. L'autoreflexivitat textual és aquí, al mateix temps, reflexió de l'autor sobre el mateix autor. Aquesta connexió s'efectua a través de la remarca de la ceguesa (real) de l'autor empíric, que es posa en relació amb la ceguesa tòpica d'Amor i amb la metafòrica de la *figura amantis*. La figura composta de l'autor-amant cec es transforma en figura solitària, que amenaça d'emancipar-se de l'estandardització petrarquista i del patró líric. A més, l'analogia programàtica entre Luigi Groto, poeta líric cec, i Homer, escriptor èpic cec, eleva la dignitat del gènere líric.